

دانشگاه علوم پزشکی تهران

معاونت توسعه مدیریت و برنامه ریزی منابع

آموزش الکترونیکی ضمن خدمت کارکنان

جزوه کمک آموزشی

نام دوره آموزشی : نقش کارکنان در تشخیص ارزشها و عقاید گیرندگان خدمت و رعایت حقوق آنها(پرستاری)

ساعت دوره آموزشی : ۱۰ ساعت

فهرست

۱. اهداف رفتاری.....	۲
۲. مقدمه.....	۳
	- روش‌های تضمین عمومی
	- روش‌های ارزیابی عمومی
۳. مردم حق دارند.....	۴
۴. منشور حقوق بیمار در ایران.....	۱۵
	- دریافت مطلوب خدمات سلامت حق بیمار است.
	- اطلاعات باید به نحو مطلوب و به میزان کافی در اختیار بیمار قرار گیرد.
	- حق انتخاب و تصمیم‌گیری آزادانه بیمار در دریافت خدمات سلامت باید محترم شمرده شود.
	- ارائه خدمات سلامت باید مبتنی بر احترام به حریم خصوصی بیمار (حق خلوت) و رعایت اصل رازداری باشد.
	- دسترسی به نظام کارآمد رسیدگی به شکایات حق بیمار است.
۵. کدهای اخلاقی پرستاری.....	۱۸
	- ارزش‌ها
	- راهنمای اخلاقی
۶. خودآزمایی.....	۲۵
۷. پاسخنامه.....	۲۵
۸. کلیدواژگان.....	۲۶
۹. منابع.....	۲۷

۱. اهداف رفتاری

پس از پایان این دوره از فراغیران انتظار می‌رود:

۱. روش‌های تضمین عمومی را نام ببرند.
۲. روش‌های ارزیابی عمومی را بیان کنند.
۳. منشور حقوق‌بیمار در ایران را شرح دهند.
۴. درباره ارائه خدمات سلامت‌مبتنی بر احترام به حریم خصوصی بیمار و رعایت اصل رازداری توضیح دهند.
۵. درباره دسترسی به نظام کارآمد رسیدگی به شکایات توضیح دهند.
۶. ارزش‌های اخلاقی پرستاری را شرح دهند.
۷. راهنمایی‌های اخلاقی پرستاری را توضیح دهند.

۲. مقدمه

حقوق خانوارها مواردی را تشکیل می دهد که رعایت آنها از سوی نظام ارائه خدمات سلامت الزامی است، عملی است و در مورد ضرورت رعایت آنها اختلاف نظر وجودن دارد و بخشی از توقعات خانوارها در قبال نظام ارائه خدمات محسوب می شود. با توجه به ضرورت رعایت این حقوق، نظام ارائه خدمات باید برای تحقق بخشیدن به آنها برنامه هی مشخص داشته باشد و به صورت منظم میزان رعایت آنها را ارزیابی کند. با توجه به معیار عملی بودن برای گنجاندن یک امکان در نظام ارائه خدمات به عنوان یک حق، باید با مرور دوره ای لیست حقوق و منابع قابل تدارک، حقوق مردم در نظام ارائه خدمات را به روز کرد. مهمترین دلیل برای ایجاد تحول در نظام سلامت مغفول ماندن حقوقی است که امکان ادائی آنها وجود ندارد. بنابراین حقوق مردم در نظام ارائه خدمات مهمنترين سندی است که پیوسته باید پیش روی سیاست گذاران و مدیران نظام سلامت باشد. با توجه به اهمیت این سند، نهادی نیز باید مسئولیت به روزرسانی، اطلاع رسانی، تضمین تحقیق و ارزیابی میزان تحقیق آن در نظام ارائه خدمات سلامت را بر عهده داشته باشد.

روش های تضمین تحقیق حقوق و ارزیابی میزان رعایت آنها در مورد همه حقوق موارد مشابهی را شامل می شود که در اینجا تحت عنوانی «روش های تضمین عمومی» و «روش های ارزیابی عمومی» ذکر شده اند. با توجه به تفاوت حقوق، در مورد هر حق ممکن روشهای اختصاصی برای تضمین و ارزیابی وجود داشته باشد. لذا در ذیل هر حق نیز به روشهای اختصاصی مربوط به آن حق اشاره شده است.

روش های تضمین عمومی

۱. تبیین و ارائه تعریف عملیاتی از حق.
۲. آموزش حقوق و مبانی فلسفی و اخلاقی آنها به خدمتگران.
۳. آموزش حقوق به خدمتگیران و ارائه آنها به صورت مکتوب به آنان در هنگام ورود به برنامه های سلامت.
۴. وجود برنامه برای جامه های عمل پوشاندن به حقوق.
۵. وجود نظام رسانیدگی به شکایات.
۶. وابسته کردن پرداخت ها به رعایت حقوق خدمتگیران.
۷. پیش بینی پی آمده های قانونی در صورت نقض حقوق خدمتگیران.

روش های ارزیابی عمومی

۱. بررسی شکایات مردم از نظام ارائه خدمات.
۲. پایش و ارزیابی برنامه های سلامت با توجه ویژه به رعایت حقوق خدمتگیران.
۳. مصاحبه خدمتگیران و برگزاری FGD.
۴. انجام پیمایش های رعایت حقوق مردم از سوی نظام ارائه خدمات سلامت.

۳. مردم حق دارند

(۱) از منطق، ساختار، فرایندها و برنامه های اصلی و حقوق خود در نظام ارائه خدمات سلامت به خوبی آگاه شوند.

توضیح: مردم حق دارند که بدانند نظام سلامت چگونه می خواهد سلامت آنان را حفظ کند و ارتقاء دهد. بدین منظور چه نظامی را ایجاد کرده است، این نظام از چه عناصر و اجزایی تشکیل شده است و چگونه کار می کند. این نظام در مقابل مردم چه تکالیفی برای خود قائل است و چگونه به این تکالیف و وظایف ناشی از آنها اقدام می کند.

تعریف عملیاتی: مستنداتی در مورد منطق، ساختار، فرایندهای اصلی و حقوق مردم در نظام ارائه خدمات که متناسب با مخاطب عام تهیه شده است در دسترس جامعه قرار دارد و برنامه های مشخصی نیز برای اطلاع رسانی به جامعه تحت پوشش تدارک دیده شده است.

روش تضمین اختصاصی

+ تهیه مستندات و رسانه هایی برای مخاطب عام در مورد منطق، ساختار، فرایندها و برنامه های اصلی و حقوق مردم که در مورد میزان تأثیر آنها بر آگاهی مخاطبان شواهدی علمی وجود دارد.

+ تأمین دسترسی جامعه به این مستندات از طریق نسخه های سخت و نرم (Hard and soft copy) نظری نشر کتاب، راه اندازی وب سایت و

+ طراحی و اجرای برنامه های آموزش عمومی در مورد نظام ارائه خدمات سلامت نظیر تهیه فیلم و سریال، مصاحبه با دست اندکاران نظام سلامت در رسانه ها، بسیج های اطلاع رسانی و

+ گنجاندن اطلاعات مرتبط با نظام ارائه خدمات سلامت در برنامه های آموزشی مدارس.

روش ارزیابی اختصاصی

تعیین آگاهی مردم از منطق، ساختار، فرآیندها و برنامه‌های اصلی و حقوق خود در نظام ارائه خدمات سلامت از طریق برگزاری پیمایش دوره‌ای.

تعیین میزان بهره‌مندی مردم از خدمات و برنامه‌های نظام ارائه خدمات.

(۲) در صورت تصمیم‌بندی از خدمات هریک از برنامه‌های نظام ارائه خدمات سلامت، از همه‌ی جنبه‌های برنامه و حقوق خود در آن کاملاً آگاه‌شوند.

توضیح: اگر با توجه به حق شماره ۱ مردم از ساختار، فرآیندها و برنامه‌های اصلی نظام سلامت آگاه شده باشند، قاعده‌تاً باید با توجه به نیازهای خود، برای بهره‌مندی از خدمات و برنامه‌های سلامت اقدام کنند. در هنگام مراجعت برای دریافت خدمات، باید در قالب یک فعالیت از پیش طراحی شده جنبه‌های مختلف برنامه و حقوق خاص مردم در آن برنامه به اطلاع افراد متقاضی رسانده شود. بدین منظور می‌توان مستندات از پیش آماده شده‌ای را، برای مشاهده یا مطالعه، در اختیار افراد قرارداد. این مستندات باید برای مخاطب عام تهیه شده باشد. اجزای اصلی چنین مستندی عبارتنداز:

ضرورت اجرای برنامه.

اهداف برنامه.

گروه هدف برنامه.

خدمات و فرآیندهای اصلی برنامه.

حقوق خدمتگیران.

مرجع رسیدگی به شکایات و پاسخ به سوالات.

آنچه را که دانستن آن برای خدمتگیران ضروری، مفید یا جالب است.

پاسخ به سوالات شایعی که معمولاً از سوی خدمتگیران پرسیده می‌شود.

همچنین می‌توان از خدمتگیران خواست که با امضای رضایت‌نامه، رسمی آمادگی خود را برای ورود به برنامه اعلام کنند.

روش تضمین اختصاصی

تهیه مستندات مربوط به اهداف، فعالیت‌ها و حقوق خدمتگیران، به عنوان یکی از الزامات طراحی برنامه‌های سلامت به متولیان برنامه‌ها ابلاغ شود. قبل از آماده شدن چنین مستنداتی از صدور مجوز جاری شدن برنامه در نظام ارائه خدمات خودداری شود.

اطلاع‌رسانی کامل در هنگام ورود خدمتگیر به برنامه، به عنوان یک فعالیت اصلی در برنامه پیش‌بینی شود. در حرجیان این فعالیت باید مستندات مکتوبی که برای خدمتگیر آماده شده است در اختیار او قرار داده شود.

نصب پوستر و دردسترس قراردادن رسانه‌های مختلف آموزشی (نظیر پمپلت و پخش فیلم آموزشی) در محل ارائه خدمت درمورد جنبه‌های مختلف برنامه‌های سلامت.

الزامی کردن اخذ رضایت‌نامه کتبی حاوی حقوق خدمتگیران درهنگام ورود به برنامه.
در تمام برنامه‌های سلامت مشخص شود که آیا رضایت‌نامه کتبی ضروری است یا نه و اگر ضروری است حاوی چه نکاتی باید باشد. این رضایت‌نامه می‌تواند تضمینی برای اطلاع یافتن از حقوق باشد یا ضرورتاً برای ورود به برنامه خدمتگیر باید رضایت‌آگاهانه بدهد.

روش ارزیابی اختصاصی

گنجاندن موارد مرتبط با اطلاع رسانی و اخذ رضایت‌نامه کتبی در پایش برنامه
صاحبه با خدمتگیران در مورد کم و کیف اطلاع رسانی در خصوص برنامه
ارزیابی آگاهی مردم در مورد برنامه‌های خاص در قالب انجام پیمایش‌ها

۳) درهنگام مراجعه به نظام ارائه خدمات به گونه‌ای با آنان رفتارشود که براساس عرف محلی و ارزش‌های فردی مؤدبانه تلقی شود.

توضیح: رفتاری که منطبق بر عرف منطقه و توقع مراجعان باشد، سبب رضایت آنان می‌شود. نتیجه‌ی رضایت، بهبودی کامل‌تر و سریع‌تر، تبعیت‌از توصیه‌های خدمتگر و تداوم مراجعت و دریافت خدمت است. ویژگی‌های یک رفتار مؤدبانه ممکن است از یک فرهنگ به فرهنگ دیگر متفاوت باشد ولی می‌توان رفتارهایی را نیز مشخص کرد که در تمام فرهنگ‌ها مؤدبانه تلقی می‌شود. برای مثال آرام صحبت کردن، فقط به خدمتگیر توجه داشتن و از انجام هر کار دیگری درهنگام ویزیت او خودداری کردن، سلام کردن و به جواب سلام پاسخ دادن، و خودداری از قطع ناجای صحبت خدمتگیر از مصادیق رفتارهای مؤدبانه است. به ارزش‌های فردی افراد نیز باید احترام گذاشته شود.

روش تضمین اختصاصی

مشخص کردن رفتارهایی که ضرورتاً باید نسبت به آنها اقدام کرد (واجب) و رفتارهایی که ضرورتاً باید از انجام آنها اجتناب کرد (حرام).
مشخص کردن رفتارهای مستحب و مکروه هم سبب‌می‌شود که رفتار خدمتگر از منظر خدمتگیر مؤدبانه‌تر تلقی شود.
الگوسازی درمورد رفتارهای محترمانه: این بدان معناست که مدیران برنامه، خود در عمل بادیگران محترمانه رفتار کنند.
بحث با خدمتگیران در جریان برنامه‌های آموزشی و سایر مناسبت‌ها و جلسات درمورد اهمیت رعایت شأن و احترام خدمتگیران و مصادیق رفتارهای مؤدبانه و غیر مؤدبانه.

ایفای نقش و تمرین عملی با خدمتگران به منظور نمایش رفتارهای محترمانه و بازسازی شرایطی که ممکن است منجر به ازدست‌رفتن مهار خدمتگر و بروز رفتارهای غیر مؤدبانه از سوی او شود. در قالب این فعالیت‌ها می‌توان تکنیک‌های کنترل عصبانیت و پیشگیری از بروز رفتارهای نامناسب را نیز آموزش داد.

اختصاص وقت کافی برای ارائه خدمت به گونه‌ای که خدمتگر فرصت احترام گذاشتن داشته باشد.

روش ارزیابی اختصاصی

بررسی دیدگاه‌های خدمتگیران از طریق مصاحبه با آنان.

مشاهده رفتار خدمتگران در جریان ارائه خدمت در هنگام پایش واحدهای ارائه خدمت.

بررسی دیدگاه‌های خدمتگیران در قالب پیمایش‌های بررسی میزان رعایت حقوق مردم.

بررسی شکایت‌های مردم از نظام ارائه خدمات (روش رسیدگی به شکایات در قالب فعالیت شماره ۲۱ مشخص خواهد شد).

۴) در محیط و تحت شرایطی خدمت دریافت کنند که حریم خصوصی آنان حفظ شود.

توضیح: شکستن حریم خصوصی افراد به طرق مختلف در جریان دریافت خدمت رخ‌می‌دهد. معاينه‌فرد در حضور دیگران، صحبت با بیمار در حالی که دیگران به راحتی می‌توانند گفته‌های خدمتگیر را بشنوند، برخوردار نبودن از پوشش مناسب در حالی که به دلیل سطح پائین هوشیاری، خود قادر به صیانت از حریم خود نیست، از مصادیق رعایت نشدن حریم خصوصی افراد است. در تمام فرایندهایی که خدمتگیر جزوی از آن است، بالقوه ممکن است حریم خصوصی افراد شکسته شود. با توجه به آنکه افراد ذاتاً به دنبال صیانت از حریم خصوصی خود هستند، نادیده گرفته شدن حریم-خصوصی در شرایطی رخ‌می‌دهد که افراد نتوانند از حریم خود دفاع کنند. برتری موقعیت خدمتگر نسبت به خدمتگیر، نیاز به دریافت خدمت و ناتوانی در تغییر شرایط آن، حال عمومی بد که فرد را از محیط خود غافل می‌کند، و کاهش سطح هوشیاری حریم خصوصی افراد را شکننده می‌کند.

روش تضمین اختصاصی

شناسایی شرایطی که خدمتگیر را از صیانت از حریم خود ناتوان می‌کند.

تعیین استانداردهای ارائه خدمت به گونه‌ای که بدون نیاز به دخالت خدمتگیر یا همراهان او، حریم خصوصی آنان حفظ شود.

روش ارزیابی اختصاصی

ندارد

۵) در صورت تمایل بدانندکه از اطلاعاتی که در اختیار نظام ارائه خدمات قرار می‌دهند چه افرادی و با چه اهدافی بهره‌برداری می‌کنند. نظام ارائه خدمات باید محرمانه ماندن اطلاعات را برمبنای نظام بهره‌برداری تعریف شده تضمین کند.

توضیح: تنها کسی که، برای انجام وظایف خود، باید به اطلاعات فردی خدمتگیر دسترسی داشته باشد، خدمتگری است که مستقیماً در گیر ارائه خدمت است. افرادی که به منظور پایش برنامه یا تحلیل داده‌های حاصل از ارائه خدمت، باید به اطلاعات خدمتگیران دسترسی داشته باشند، نباید

قادر به برقراری ارتباط بین داده‌ها و نام خدمتگیران باشند. به همین دلیل انتقال داده‌های افراد به سطوح بالاتر نظام ارائه خدمات باید با حذف نام و سایر ویژگی‌هایی باشد که شناسایی فرد را امکان‌پذیر نکند. برخی از مراجع تصمیم‌گیری فقط به شاخص‌های حاصل از داده‌های خام برای تصمیم‌گیری نیازمندند. ارسال داده‌های خام برای این سطوح هم از کارایی و هم از امنیت نظام اطلاعاتی می‌کاهد.

روش تضمین اختصاصی

- مشخص کردن سطوح مختلف نظام ارائه خدمت که به گونه‌ای با داده‌ها و اطلاعات حاصل از آنها ارتباط دارد.
- تعیین نیازهای اطلاعاتی هر سطح.
- اتخاذ روش‌های سخت‌افزاری و نرم‌افزاری برای آنکه هر سطح فقط به اطلاعات موردنیاز خود دسترسی داشته باشد.
- وضع قوانین و مقررات موردنیاز برای صیانت از داده‌های مردم در نظام اطلاعات سلامت و پی‌آمدۀای استفاده‌های غیرقانونی از این اطلاعات.
- آموزش کاربران در سطوح مختلف در مورد اهمیت محترمانه بودن اطلاعات و پی‌آمدۀای نقض آن.
- اخذ تعهد از کاربران در مورد محترمانه نگاه داشتن اطلاعات و اینکه آنان از پی‌آمدۀای قانونی افشا و استفاده‌های غیرقانونی از اطلاعات مطلع شده‌اند.
- تولید مکتوباتی در مورد ویژگی‌های نظام اطلاعات سلامت و اصول و روش‌های اتخاذ شده در آن به منظور حفظ محترمانه بودن اطلاعات، تا در صورت درخواست خدمتگیران یا نماینده‌گان آنان در اختیار ایشان قرار داده شود.

روش ارزیابی اختصاصی

- رسیدگی به شکایات خدمتگیران در خصوص نقض محترمانگی اطلاعات سلامت.
 - تلاش برای دست‌یابی به اطلاعات محترمانه از سوی متولیان نظام اطلاعات سلامت به منظور ارزیابی میزان حفظ محترمانگی اطلاعات.
 - تلاش برای دست‌یابی به اطلاعات محترمانه از سوی افرادی غیر از متولیان نظام اطلاعات سلامت (ارزیاب خارجی) و ارائه بازخورد به نظام ارائه خدمات.
- ۶) از عوامل مؤثر بر سلامت خود چه در دوران سلامت و چه در دوران بیماری آگاه شوند.
- توضیح:** رفتار یکی از تعیین‌کننده‌های اصلی سلامت است و خود مراقبتی تنها راه پیش‌گیری و کنترل بسیاری از بیماری‌ها خصوصاً بیماری‌های غیر و اگر است. لذا ضروری است که مردم از عوامل مؤثر بر سلامت خود، چه در دوران سلامت و چه در دوران بیماری، کاملاً آگاه باشند تا بتوانند نقش خود را در ارتقای سلامت خود و نزدیکانشان بازی کنند. نقش نظام سلامت در ارتقای آگاهی‌های عمومی باید نقشی فعال باشد. مقصود از نقش فعلی اقدام براساس چرخه حل مسئله است. یعنی ابتدا با نیاز‌سنگی، مشکلات اصلی سلامت مردم را شناسایی کند و پس از تحلیل مشکلات و انتخاب

استراتژی مناسب نسبت به برنامه ریزی و مداخله و درنهایت ارزیابی اقدام کند. ارتقای آگاهی های جامعه به صورت عام و گروه هدف برنامه های سلامت به صورت خاص باید جزوی از تمام برنامه های سلامت باشد. اطلاع رسانی های گاموبی گاه و بدون برنامه توسط متخصصین بالینی در رسانه های دیداری و شنیداری منجر به ادای این حق نمی شود.

روش تضمین اختصاصی

 تعیین نیازهای سلامت جامعه.

 شناسایی تعیین کننده های رفتاری مشکلات سلامت جامعه.

 طراحی و اجرای برنامه های آموزش سلامت به صورت مستقل و به عنوان بخشی از تمام برنامه های سلامت.

روش ارزیابی اختصاصی

 پایش و ارزیابی برنامه های سلامت

۷) از خدماتی بهره مند شوند که مبتنی بر بهترین شواهد موجود علمی باشد.

توضیح: بدون وجود شواهد متقن علمی (Evidence) حجتی برای تأثیر و مقرن به صرفه بودن مداخله های سلامت وجود ندارد. ضرورت مตکی بودن مداخله های سلامت بر شواهد علمی آنقدر روش است که نیازی به توضیح ندارد.

روش تضمین اختصاصی

 طراحی برنامه های سلامت با انتکاء بر شواهد.

 تهییه راهنمایی ارائه خدمت متقی بر شواهد برای خدمتگران. کاربردی بودن این راهنمایها باید ضرورتاً در عمل ارزیابی شده باشد.

 طراحی آموزش مستمر خدمتگران (CME) بر مبنای راهنمایی ارائه خدمت.

 وابسته کردن نظام پرداخت به استفاده از راهنمایی ارائه خدمت مبتنی بر شواهد (CPG).

روش ارزیابی اختصاصی

پایش و ارزیابی مبتنی بر شواهد برنامه‌های سلامت مبتنی بر شواهد.

(Evidence-based evaluation of evidence-base interventions)

۸) درهنگام دریافت خدمت هیچگونه وجهی بابت آن پرداخت نکنند.

توضیح: ناعادلانه‌ترین روش تأمین مالی نظام سلامت، پرداخت درهنگام دریافت خدمت است. سوداگری در نظام ارائه خدمات سلامت از مهمترین علل عدم تأمین اجتماعی است. برخورداری از خدمات سلامت متناسب با نیاز و صرف نظر از سایر ویژگی‌های خدمتگیر، از مهمترین وجوده عدالت-اجتماعی است. لذا ضروری است که خدمتگیران برای بهره‌مندی از خدمات سلامت درهنگام نیاز دغدغه پرداخت مالی نداشته باشند.

روش تضمین اختصاصی

▪ تأمین مالی خدمات سلامت از طریق صندوق دولت یا بیمه‌های اجتماعی.

روش ارزیابی اختصاصی

▪ انجام دوره‌ای پیماش‌های بهره‌مندی از خدمات سلامت (Health Care Utilization Surveys).

▪ محاسبه سهم پرداخت مستقیم از جیب در تأمین مالی نظام ارائه خدمات سلامت.

▪ محاسبه درصد جمیعت در معرض هزینه‌های کمرشکن سلامت (Catastrophic health expenditures).

۹) در صورت تمایل، از تمام گزینه‌های مختلف خدمت متناسب با نیاز خود آگاه شوند و خدمتی را که خود انتخاب می‌کنند، دریافت نمایند.

توضیح: خدمتگر ابتدا باید از خدمتگیر سؤال کند که آیا می‌خواهد در تصمیم‌گیری برای انتخاب گزینه درمانی مناسب مشارکت داشته باشد یا این امر را کاملاً به خدمتگر واگذار می‌کند. در صورت تمایل به مشارکت باید گزینه‌های مختلف را به او معرفی کند. خدمتگر نمی‌تواند خدمتگیر را وادار به دریافت خدمتی خاص کند. اگر خدمتگیر از دریافت خدمت اصلی که برای درمان او ضروری است خودداری کرد، خدمتگر نمی‌تواند از مراقبت از او سلب مسئولیت کند، بلکه باید با توجه به خواست بیمار به مراقبت از او ادامه دهد. لذا آگاه کردن خدمتگیر از گزینه‌های مختلف با ذکر مزایا، محدودیت‌ها و عوارض هر روش از وظایف اولیه خدمتگران است. حتی پس از آنکه بیمار خدمت موردنظر خود را انتخاب کرد، خدمتگر قبل از انجام هر کاری برای خدمتگیر باید با صراحة کامل از او اجازه بگیرد. خدمتگر می‌تواند از ارائه گزینه‌هایی که با مبانی اخلاقی او منافات دارد خودداری کند. در صورتی که خدمت موردنظر خدمتگیر در بسته خدمات پایه منظور نشده باشد، خدمتگیر حق دارد از نظام بخواهد در مقابل پرداخت هزینه خدمت، شرایط بهره‌مندی او را از خدمت موردنظر خود فراهم کند.

روش تضمین اختصاصی

 مستند کردن گزینه‌های مختلف پیشگیری، تشخیص و درمان یک بیماری براساس بسته پایه خدمات و شواهد موجود، برای ارائه به بیمار و وابستگان او در صورت تمایل.

روش ارزیابی اختصاصی

ندارد

(۱۰) درهنگام تماس با نظام ارائه خدمات ارتباط مؤثری را تجربه کنند.

توضیح: مقصود از ارتباط مؤثر آن است که خدمتگران کاملاً به سخنان آنان گوش دهند، به گونه‌ای سخن‌بگویند که کاملاً برای آنان قابل درک باشد و به همه‌ی سوالات آنان به‌دقیق و با‌وضوح کامل پاسخ‌دهند.

روش تضمین اختصاصی

ندارد

روش ارزیابی اختصاصی

ندارد

(۱۱) درمکانی خدمت دریافت‌کنند که از نظر بهداشتی و رفاهی قابل قبول باشد.

توضیح: محیط مناسب برای ارائه خدمت محیطی است که تمیز و بهداشتی باشد، هوای پاک، مطبوع و معتمدی داشته باشد، از امکانات راحت و تمیزی برای نشستن برخوردار باشد و متناسب با تعداد مراجعین توالی و دستشویی بهداشتی مجهز به آب سرد و گرم باشد. در صورت نیاز به توقف- طولانی در این مکان، خدمت‌گیران باید بتوانند نیازهای اولیه خود را نظیر مواد غذایی و دسترسی به رسانه‌ها تأمین کنند.

روش تضمین اختصاصی

 استانداردهای فضاهای ارائه خدمت مشخص شود.

 روش تضمین تحقیق و حفظ استانداردها در فضاهای ملکی و استیجاری مشخص شود.

 استانداردها به صورت دوره‌ای بازنگری شود.

روش ارزیابی اختصاصی

 برنامه‌پایش منظمی برای ارزیابی فضاهای فیزیکی وجود داشته باشد.

(۱۲) پس از احساس نیاز، زمان دسترسی آنان به نظام ارائه خدمات در محدوده‌ای باشد که بیشترین منفعت را برای آنان به دنبال

داشته باشد.

توضیح: مقصود از منفعت خدمتگیر آن است که درد و رنج آنان در کوتاه‌ترین زمان و به بیشترین مقدار ممکن تسکین یابد و خطرناکانی و مرگ از آنان دور شود. در خدمات غیر فوری نیز صرف وقت مورد نیاز برای بهره‌مند شدن از خدمت سبب نارضایتی خدمتگیران یا انصاف آنان از دریافت خدمت نگردد.

روش تضمین اختصاصی

- برای خدمات تشکیل‌دهنده بسته خدمت، حد اکثر زمان دسترسی مشخص شود.
- منابع مناسب با زمان دسترسی مشخص شده تأمین شود.
- زمان دسترسی به کمک داده‌های ثبتی یا انجام پیمایش محاسبه و از قرار داشتن آن در محدوده تعریف شده اطمینان حاصل شود.
- زمان دسترسی مشخص شده با توجه به آخرین شواهد، دیدگاه خدمتگیران و منابع قابل تدارک بازنگری شود.

روش ارزیابی اختصاصی

■ موارد شکست خدمت در دستیابی به تأثیر موردنظر به دلیل زمان دسترسی طولانی مشخص شود.

(۱۳) همهی خدمات مورد نیاز خود را در دوران سلامت و بیماری تا نیل به نتیجه موردنظر خدمتگیران (تداوی خدمت)

توضیح: شرایطی چون تغییر محل سکونت، مسافت کوتاه‌مدت یا بلندمدت، مرخصی خدمتگر مسئول، محدودیت دانش و مهارت خدمتگر مسئول، تعویض خدمتگر مسئول، و فراموشی، سهل‌انگاری، نارضایتی یا بی‌اعتمادی خدمتگیر می‌تواند سبب ایجاد اختلال در دریافت خدمات تا نیل به پی‌آمد موردنظر شود. با توجه به موارد ذکر شده، تضمین تداوم خدمت وابسته به مجموعه‌ای گسترده از اقدامات است. انتقال پرونده‌پزشکی به محل سکونت جدید خانوار، مشخص کردن پزشک جایگزین برای پزشکی که در مسافت به سرمهی برد، برقراری ارجاع، آموزش خدمتگیر و تلاش برای جلب رضایت او از اهم اقداماتی هستند که منجر به تداوم خدمت می‌شود.

روش تضمین اختصاصی

- وجود پرونده‌سلامت و انتقال آن به مح سکونت جدید خانوار.
- تعیین خدمتگر جایگزین در موقعی که خدمتگر اصلی در مرخصی به سرمهی برد.
- برقراری نظام ارجاع و بازخورد.
- آموزش خدمتگیر.
- جلب رضایت و اعتماد خدمتگیر به نظام ارائه خدمت.

 پیگیری منظم و سازمان یافته خدمتگیرانی که به موقع مراجعه نمی کنند.

روش ارزیابی اختصاصی

 اندازه گیری و تحلیل بقای خدمتگیران در برنامه های سلامت.

(۱۴) پس از آنکه به دنبال احساس نیاز خود را به نظام ارائه خدمات رساندند، نظام ارائه خدمات مسئولیت برخورداری آنان را از تمام خدمات مورد نیاز شان برعهده بگیرد.

توضیح: در صورت احساس نیاز به خدمات سلامت، تنها مسئولیت شهروندان آن است که خود را به نظام ارائه خدمات برسانند. افراد ممکن است خود به واحدهای ارائه خدمت مراجعه کنند یا از طریق تماس با اورژانس یا واحدها مراقبت در منزل نظام ارائه خدمات را به بالین خود بخوانند. پس از برقراری این ارتباط مسئولیت برطرف کردن سایر نیازهای خدمتگیر بر عهده نظام ارائه خدمات است. این بدان معنی است که بیمار یا همراهان او نباید خود به دنبال تأمین دارو و اقلام موردنیاز خدمتگیر باشند، آنان نباید از سایر واحدهای ارائه خدمات وقت بگیرند یا بیمار را شخصاً برای دریافت خدمت جابه جا کنند.

روش تضمین اختصاصی

 جمع کردن خدماتی که بیشترین ارتباط را با یکدیگر دارند در یک مکان یا در مکان های نزدیک به یکدیگر.

 استاندارد کردن خدمات و منابع موردنیاز برای ارائه این خدمات و مدیریت کارآمد منابع.

 اصلاح روش های تأمین مالی و نظام پرداخت متناسب با این حق.

روش ارزیابی اختصاصی

ندارد

(۱۵) خدمتگر موردنظر خود را انتخاب کنند.

توضیح: در صورتی که خدمتگیر بخواهد، باید در حمامکان، در انتخاب خدمتگر قدرت انتخاب داشته باشد. دریافت خدمت از فردی مقبول و موردعتماد، سبب احساس آرامش و امنیت در خدمتگیر، تداوم و تأثیر بیشتر خدمت می شود. بدین منظور خدمتگیران حق دارند به تمامی اطلاعاتی که می تواند برای انتخاب تأثیرگذار باشد دسترسی داشته باشند. اگر به هر دلیلی نظام ارائه خدمات حق انتخاب آنان را محدود می کند، باید تضمین کند که این محدودیت نقصانی در منافع آنان ایجاد نمی کند.

روش تضمین اختصاصی

- شناسایی و از میان برداشتن موانع قانونی تأمین اطلاعات موردنیاز خدمتگیران برای انتخاب خدمتگر.
- استاندارد کردن خدمات، تهیه‌ی راهنمایی ارائه‌خدمت، آموزش مستمر خدمتگران و اصلاح نظام پرداخت درجهت الزامی کردن استفاده‌از راهنمایی‌های ارائه‌خدمت به منظور کاستن از تفاوت خدمتگران در روش ارائه‌خدمت.
- امکان پذیر کردن تعویض خدمتگر در مواردی که خدمتگیر از او راضی نیست.

روش ارزیابی اختصاصی

ندارد

- (۱۶) در تمام مراحل دریافت خدمت خصوصاً هنگام بستری شدن در بیمارستان، متناسب با تمایل خود، از امکانات اجتماعی برخوردار باشند.

توضیح: بیمار در دوره بستری در بیمارستان زندانی نظام ارائه خدمات نیست و لذا باید بتواند متناسب با وضعیت جسمی و روانی خود از امکانات اجتماعی برخوردار شود. ملاقات با خویشان و دوستان در تمام ساعت‌شبانه‌روز، برخورداری از موهبت همراه، شرکت در مراسم مذهبی، خانوادگی و اجتماعی، دسترسی به رسانه‌ها، خوردن غذای مورد علاقه خود، انجام وظایف مذهبی و ... مواردی از امکاناتی هستند که بیماران باید بتوانند از آنها بهره‌مند شوند.

روش تضمین اختصاصی

ندارد

روش ارزیابی اختصاصی

ندارد

- (۱۷) در هر زمان که اراده کرد از نظام ارائه خدمات و خدمتگران شاغل در آن شکایت کند.

توضیح: امکان شکایت افزون برآنکه در خدمتگیران آرامش و امنیت ایجاد می‌کند، مدیران نظام ارائه خدمات سلامت را نیز از نارسایی‌های آن آگاه‌می‌سازد. نظام کارآمد رسیدگی به شکایات یکی از ارکان بررسی میزان رعایت حقوق ذکر شده در بندهای قبل است. اقداماتی که به دنبال دریافت شکایت انجام می‌شود باید سازمان یافته، سریع و مؤثر باشد و در کوتاه‌ترین زمان ممکن بازخورد آن به شاکی منتقل شود. رشد فناوری اطلاعات، کارآمدی نظام‌های مدیریت شکایات را افزایش داده است. استفاده از این فناوری تجزیه و تحلیل شکایات و شناسایی زمینه‌های ایجاد آنها را نیز تسهیل می‌کند.

روش تضمین اختصاصی

طراحی و استقرار نظام رسیدگی به شکایات.

اطلاع رسانی گسترده به مردم در مورد نظام رسیدگی به شکایات

روش ارزیابی اختصاصی

ندارد

۴. منشور حقوق بیمار در ایران

یکایک افراد جامعه متعهد به حفظ و احترام به کرامت انسان‌ها می‌باشند. این امر در شرایط بیماری از اهمیت‌ویژه‌ای برخوردار است. براساس قانون اساسی توجه به کرامت والای انسانی از اصول پایه نظام جمهوری اسلامی بوده، دولت موظف است خدمات بهداشتی - درمانی را برای یکایک افراد کشور تأمین کند. بر این اساس ارائه خدمات سلامت باید عادلانه و مبتنی بر احترام به حقوق و رعایت کرامت انسانی بیماران صورت پذیرد. این منشور با توجه به ارزش‌های والای انسانی و مبتنی بر فرهنگ اسلامی و ایرانی و بر پایه برابری کرامت ذاتی تمامی گیرندگان خدمات سلامت و باهدف حفظ، ارتقا و تحکیم رابطه انسانی میان ارائه‌کنندگان و گیرندگان خدمات سلامت تنظیم شده است.

۱. دریافت مطلوب خدمات سلامت حق بیمار است.

ارائه خدمات سلامت باید:

- ۱-۱) شایسته شأن و منزلت انسان و با احترام به ارزش‌ها، اعتقادات فرهنگی و مذهبی باشد.
- ۱-۲) برپایه‌ی صداقت، انصاف، ادب و همراه با مهربانی باشد.
- ۱-۳) فارغ از هرگونه تبعیض از جمله قومی، فرهنگی، مذهبی، نوع بیماری و جنسیتی باشد.
- ۱-۴) براساس دانش روز باشد.
- ۱-۵) مبتنی بر برتری منافع بیمار باشد.
- ۱-۶) در مورد توزیع منابع سلامت مبتنی بر عدالت و اولویت‌های درمانی بیماران باشد.
- ۱-۷) مبتنی بر هماهنگی ارکان مراقبت اعم از پیشگیری، تشخیص، درمان و توانبخشی باشد.
- ۱-۸) به همراه تامین کلیه امکانات رفاهی پایه و ضروری و به دور از تحميل در دور نج و محدودیت‌های غیر ضروری باشد.
- ۱-۹) توجه ویژه‌ای به حقوق گروه‌های آسیب‌پذیر جامعه از جمله کودکان، زنان باردار، سالمندان، بیماران روانی، زندانیان، معلولان ذهنی و جسمی و افراد بدون سرپرس است داشته باشد.
- ۱-۱۰) در سریع‌ترین زمان ممکن و با احترام به وقت بیمار باشد.

- ۱-۱) با درنظر گرفتن متغیرهایی چون زبان، سن و جنس گیرندگان خدمت باشد.
- ۱-۲) در مراقبت‌های ضروری و فوری (اورژانس)، بدون توجه به تأمین هزینه‌ی آن صورت‌گیرد. در موارد غیرفوری (الکتیو) براساس ضوابط تعریف شده باشد.
- ۱-۳) در مراقبت‌های ضروری و فوری (اورژانس)، درصورتی که ارائه خدمات مناسب ممکن نباشد، لازم است پس از ارائه خدمات ضروری و توضیحات لازم، زمینه انتقال بیمار به واحد مجهر فراهم گردد.
- ۱-۴) در مراحل پایانی حیات که وضعیت بیماری غیرقابل برگشت و مرگ بیمار قریب الوقوع می‌باشد با هدف حفظ آسایش وی ارائه گردد. منظور از آسایش کاهش درد و رنج بیمار، توجه به نیازهای روانی، اجتماعی، معنوی و عاطفی وی و خانواده‌اش در زمان احتضار می‌باشد. بیمار در حال احتضار حق دارد در آخرین لحظات زندگی خویش با فردی که می‌خواهد همراه گردد.

۲. اطلاعات باید به نحو مطلوب و به میزان کافی در اختیار بیمار قرار گیرد.

- ۲-۱) محتوای اطلاعات باید شامل موارد ذیل باشد:
- ۲-۲-۱) مفاد منشور حقوق بیمار در زمان پذیرش.
- ۲-۲-۲) ضوابط و هزینه‌های قابل پیش‌بینی بیمارستان اعم از خدمات درمانی و غیر درمانی و ضوابط بیمه و معرفی سیستم‌های حمایتی در زمان پذیرش.
- ۲-۲-۳) نام، مسئولیت و رتبه حرفه‌ای اعضای گروه پزشکی مسئول ارائه مراقبت از جمله پزشک، پرستار و دانشجو و ارتباط حرفه‌ای آنها با یکدیگر.
- ۲-۲-۴) روش‌های تشخیصی و درمانی و نقاط ضعف و قوت هر روش و عوارض احتمالی آن، تشخیص بیماری، پیش‌آگهی و عوارض آن و نیز کلیه اطلاعات تأثیرگذار در روند تصمیم‌گیری بیمار.
- ۲-۲-۵) نحوه دسترسی به پزشک معالج و اعضای اصلی گروه پزشکی در طول درمان.
- ۲-۲-۶) کلیه اقداماتی که ماهیت پژوهشی دارند.
- ۲-۲-۷) ارائه آموزش‌های ضروری برای استمرار درمان.
- ۲-۲-۸) نحوه ارائه اطلاعات باید به صورت ذیل باشد:
- ۲-۲-۹) اطلاعات باید در زمان مناسب و متناسب با شرایط بیمار از جمله اضطراب و درد و ویژگی‌های فردی وی از جمله زبان، تحصیلات و توان در ک در اختیار وی قرار گیرد، مگر این‌که:

تأخیر در شروع درمان به واسطه‌ی ارائه‌ی اطلاعات فوق سبب آسیب به بیمار گردد. (در این صورت انتقال اطلاعات پس از اقدام ضروری، در اولین زمان مناسب باید انجام شود).

- بیمار علی‌رغم اطلاع از حق دریافت اطلاعات، از این امر امتناع نماید که در این صورت باید خواست بیمار محترم شمرده شود، مگراین که عدم اطلاع بیمار، وی یا سایرین را در معرض خطر جدی قرار دهد.

۲-۲-۲) بیمار می‌تواند به کلیه‌ی اطلاعات ثبت شده در پرونده‌ی بالینی خود دسترسی داشته باشد و تصویر آن را دریافت نموده و تصحیح اشتباهات مندرج در آن را در خواست نماید.

۳. حق انتخاب و تصمیم‌گیری آزادانه بیمار در دریافت خدمات سلامت باید محترم شمرده شود

۱-۳) محدوده انتخاب و تصمیم‌گیری درباره موارد ذیل می‌باشد:

۱-۱-۳) انتخاب پزشک معالج و مرکز ارائه کننده خدمات سلامت در چارچوب ضوابط.

۱-۲-۳) انتخاب و نظرخواهی از پزشک دوم به عنوان مشاور.

۳-۱-۳) شرکت یا عدم شرکت در هرگونه پژوهش، بالطفینان از اینکه تصمیم‌گیری وی تأثیری در تداوم و نحوه دریافت خدمات سلامت نخواهد داشت.

۴-۱-۳) قبول یا رد درمان‌های پیشنهادی پس از آگاهی از عوارض احتمالی ناشی از پذیرش یا رد آن مگر در موارد خودکشی یا مواردی که امتناع از درمان، شخص دیگری را در معرض خطر جدی قرار می‌دهد.

۵-۱-۳) اعلام نظر قبلی بیمار در مورد اقدامات درمانی آتی در زمانی که بیمار واجد ظرفیت تصمیم‌گیری می‌باشد ثبت و به عنوان راهنمای اقدامات پزشکی در زمان فقدان ظرفیت تصمیم‌گیری وی با رعایت موازین قانونی مدنظر ارائه کننده‌گان خدمات سلامت و تصمیم‌گیرنده جایگزین بیمار قرار گیرد.

۲-۳) شرایط انتخاب و تصمیم‌گیری شامل موارد ذیل می‌باشد:

۱-۲-۳) انتخاب و تصمیم‌گیری بیمار باید آزادانه و آگاهانه، مبتنی بر دریافت اطلاعات کافی و جامع (مذکور در بند دوم) باشد؛

۲-۲-۲) پس از ارائه اطلاعات، زمان لازم و کافی به بیمار جهت تصمیم‌گیری و انتخاب داده شود.

۴. ارائه خدمات سلامت باید مبتنی بر احترام به حریم خصوصی بیمار (حق خلوت) و رعایت اصل رازداری باشد.

۱-۴) رعایت اصل رازداری راجع به کلیه اطلاعات مربوط به بیمار الزامی است مگر در مواردی که قانون آن را استثناء کرده باشد.

۲-۴) در کلیه مراحل مراقبت اعم از تشخیصی و درمانی باید به حریم خصوصی بیمار احترام گذاشته شود. ضروری است بدین منظور کلیه امکانات لازم جهت تضمین حریم خصوصی بیمار فراهم گردد.

-۳-۴) فقط بیمار و گروه درمانی و افراد مجاز از طرف بیمار و افرادی که به حکم قانون مجاز تلقی می‌شوند می‌توانند به اطلاعات دسترسی داشته باشند.

-۴) بیمار حق دارد در مراحل تشخیصی از جمله معاینات، فرد معتمد خود را همراه داشته باشد. همراهی یکی از والدین کودک در تمام مراحل درمان حق کودک می‌باشد مگراینکه این امر برخلاف ضرورت‌های پزشکی باشد.

۵. دسترسی به نظام کارآمد رسیدگی به شکایات حق بیمار است.

۱-۵) هر بیمار حق دارد در صورت ادعای نقض حقوق خود که موضوع این منشور است، بدون اختلال در کیفیت دریافت خدمات سلامت به مقامات ذی صلاح شکایت نماید.

۲-۵) بیماران حق دارند از نحوه رسیدگی و نتایج شکایت خود آگاه شوند.

۳-۵) خسارت ناشی از خطای ارائه کنندگان خدمات سلامت باید پس از رسیدگی و اثبات مطابق مقررات در کوتاه‌ترین زمان ممکن جبران شود. در اجرای مفاد این منشور در صورتی که بیمار به هر دلیلی فاقد ظرفیت تصمیم‌گیری باشد، اعمال کلیه حقوق بیمار (مذکور در این منشور) بر عهده تصمیم‌گیرنده قانونی جایگزین خواهد بود. البته چنانچه تصمیم‌گیرنده جایگزین برخلاف نظر پزشک، مانع درمان بیمار شود، پزشک می‌تواند از طریق مراجع ذی‌ربط درخواست تجدیدنظر در تصمیم‌گیری را بنماید. چنانچه بیماری که فاقد ظرفیت کافی برای تصمیم‌گیری است، اما می‌تواند در بخشی از روند درمان معقولانه تصمیم‌گیرد، باید تصمیم او محترم شمرده شود.

۵. کدهای اخلاقی پرستاری

ارزش‌ها

پرستاران مسئولیت‌دارند در حیطه شغلی خود برمبنای ارزش‌های حرفه‌ای تصمیم‌گیری و فعالیت کنند. ارزش‌ها مفاهیمی هستند که ذاتاً ارزشمندند و توسط فرد یا جامعه مبنا و ملاک درستی و نادرستی اعمال قرار می‌گیرند. در حرفه پرستاری نیز، با توجه به جایگاه والای آن، ارزش‌های حرفه‌ای توسط انجمن‌ها و سازمان‌های حرفه‌ای معین شده‌اند. در کشور ما تعالیم دین مبین اسلام، و نیز قانون اساسی در بسیاری از موارد، حدود و مرزهای عمل را معین می‌نمایند. ارزش‌های اخلاقی در عین انطباق با مبانی دینی، فرامی و جهان‌شمول هستند. مهم‌ترین ارزش‌هایی که در حرفه پرستاری باید مورد لحاظ قرار گیرد عبارتنداز:

- احترام به مددجو/ بیمار و حفظ شان و کرامت انسانی.
- نوع دوستی و همدلی.
- پایبندی به تعهدات حرفه‌ای.

- پاسخگویی، مسئولیت‌پذیری و وجودنکاری.
- عدالت در خدمت‌رسانی.
- تعهدبه صداقت و وفاداری.
- حفظ حریم‌خصوصی بیماران و تعهدبه رازداری و امانت‌داری.
- ارتقاء‌صلاحیت علمی و عملی به‌طورمداوم.
- ارتقاء آگاهی از مقررات‌حرفه‌ای و دستورالعمل‌های اخلاقی و رعایت آن‌ها.
- احترام‌متقابل با سایر ارائه‌دهندگان مراقبت‌سلامت و برقراری ارتباط مناسب با آنان.
- احترام‌به استقلال‌فردی مددجو/ بیمار.
- شفقت و مهربانی.

راهنمای اخلاقی

۱. پرستار و جامعه

پرستار باید:

- درجهت ارتقاء سلامت‌جامعه، پیشگیری از بیماری‌ها، اعاده سلامت و کاهش درد و رنج، کوشش کند و آن را رسالت‌اصلی خود بداند.
- مراقبت‌پرستاری را صرف‌نظر از نژاد، ملیت، مذهب، فرهنگ، جنس، سن، وضعیت اقتصادی- اجتماعی، مسائل سیاسی، بیماری جسمی یا روحی- روانی یا هر عامل دیگری ارائه‌دهد و درجهت حذف بی‌عدالتی و نابرابری در‌جامعه بکوشد.
- مراقبت‌های پرستاری را با رعایت احترام به حقوق‌انسانی و تا حدامکان با درنظرگرفتن ارزش‌ها، آداب و رسوم‌اجتماعی، فرهنگی و اعتقادات دینی مددجو/ بیمار ارائه‌دهد.
- به‌جامعه در زمینه‌های ارتقاء‌سلامتی و پیشگیری از بیماری‌ها آموزش‌دهد و این را از مهم‌ترین مسئولیت‌های خود بداند. مراقبت پرستاری و آموزش استاندارد باید متناسب با فرهنگ، باورها، ارزش‌ها و نیازهای افراد ارائه شود.
- به چالش‌ها و مسائل اخلاقی در محیط‌جامعه و محیط‌کار که قداست حرفه پرستاری را مخدوش‌می‌کند توجه و حساسیت داشته، درمواقع لازم راه حل و پاسخ‌مناسب را پیشنهاددهد.
- ضمن‌همکاری و هماهنگی با سایر افراد، گروه‌ها و نهادهای اجتماعی جهت برطرف‌کردن نیازهای اجتماعی و رفع مسائل اخلاقی مطرح در حیطه مراقبت‌های سلامت تلاش کند.

به گروهها و افراد آسیب‌پذیر از قبیل کودکان، سالمندان، افراد دچار ناتوانی و معلولیت‌های جسمی، بیماران روانی و مانند آن‌ها توجه- ویژه کند.

ضمن توجه به سلامت در سطح محلی، در راستای حصول اهداف سلامت در سطح ملی و جهانی نیز تلاش و همکاری کند.
در بحران‌ها و حوادث طبیعی همچون جنگ، زلزله، سیل، همه‌گیری بیماری‌ها و مانند آن‌ها مسئولیت‌ها و وظایف خود را با درنظر گرفتن احتیاطات لازم انجام دهد.

۲. پرستار و تعهد حرفه‌ای

پرستار باید:

هنگام اجرای مداخلات پرستاری و تصمیم‌گیری‌های بالینی، مسئولیت‌های اخلاقی را همانند مسئولیت‌های حقوقی و حرفه‌ای در نظر بگیرد.

در حد وظایف و اختیارات خود، درجهت فراهم‌آوردن محیطی امن و سالم برای مددجو/ بیمار کوشاباشد.
باحضور به موقع، انجام وظایف حرفه‌ای به نحو حسن، و ثبت دقیق و کامل مراقبت‌های انجام‌شده، امنیت مددجو/ بیمار را تأمین کند.
براساس استانداردهای حرفه‌ای حاصل از نتایج تحقیقات معتبر و شواهد موجود، بهترین مراقبت را به مددجو/ بیمار ارائه دهد.
تمامی مداخلات پرستاری را با حفظ عزت و احترام مددجو/ بیمار و خانواده‌ی او انجام دهد.
حداکثر کوشش خود را برای حفظ اسرار بیمار، رعایت حریم خصوصی او، احترام به استقلال فردی و کسب رضایت آگاهانه، به عمل آورد.
با شناسایی و گزارش خطاهای حرفه‌ای همکاران تیم درمانی از بروز خدمات احتمالی به مددجو/ بیمار پیشگیری کند.

در صورت خطا در مداخلات پرستاری، صادقانه به مددجو/ بیمار توضیح داده، در هر شرایطی راستگویی و انصاف را سرلوحه کار خود قرار دهد.

توانایی‌های جسمی، روانی، اجتماعی و معنوی خود را حفظ کند و ارتقاد نماید.
درجہت حفظ صلاحیت حرفه‌ای، دانش و مهارت‌های خود را به روز نگه دارد.
توانمندی و دانش کافی برای مراقبت مؤثر و ایمن، بدون نظارت مستقیم را داشته، در برابر اقدامات خود پاسخگو باشد.
به گونه‌ای عمل کند که اعتبار و حیثیت حرفه‌اش زیر سؤال نرود.
توجه داشته باشد که از نام و موقعیت وی جهت تبلیغ تجاری محصولات استفاده نشود.
از پذیرش هرگونه هدیه یا امتیازی از مددجو/ بیمار یا بستگان وی، که ممکن است موجب معذوراتی در حال یا آینده شود پرهیز کند.

۳. پرستار و ارائه خدمات بالینی

پرستار باید:

- خود را با ذکر نام، عنوان و نقش حرفه‌ای به مددجو/ بیمار معرفی کند.
- ارائه مداخلات پرستاری را با احترام کامل به مددجو/ بیمار و حفظشان وی انجام دهد.
- خواسته‌های مددجو/ بیمار را صرف‌نظر از سن، جنس، نژاد، موقعیت، وضعیت اقتصادی، سبک‌زندگی، فرهنگ، مذهب، باورهای سیاسی و توانایی جسمی او، مورد توجه و ملاحظه قرار دهد.
- مراقبت‌ها را مبتنی بر دانش روز و قضاؤت صحیح پرستاری انجام دهد.
- ارتباطی همراه با ملاطفت در رفتار و کلام داشته باشد، به نحوی که با جلب اعتماد مددجو/ بیمار بتواند نیازها و نگرانی‌های بیمار را دریابد.
- قبل از انجام هرگونه مداخلات پرستاری، رضایت‌آگاهانه بیمار یا سرپرست قانونی وی را جلب کند. در همین راستا اطلاعات کافی در مورد اقدامات پرستاری را در اختیار بیمار قرار دهد تا بیمار امکان قبول یا رد آگاهانه خدمات مراقبتی را داشته باشد.
- هنگام ارائه یک محصول جدید یا بکار گیری آن در بالین، آگاهی کامل از خطرات احتمالی آن وسیله داشته باشد و همچنین اطلاعات لازم در مورد فواید و مضرات استفاده از آن محصول را در اختیار مددجو/ بیمار بگذارد تا امکان انتخاب آگاهانه برای وی فراهم شود.
- آگاه باشد هیچ کس حق ندارد به جای یک فرد بالغ صلاحیت‌دار، رضایت‌دهد و در مورد کودکان، حقوق رضایت جزء مسئولیت‌های قیمت‌قانونی است.
- جهت توانمندسازی مددجو/ بیمار با توجه به طرح مراقبتی و برنامه ترخیص، به مددجو/ بیمار و خانواده وی آموزش دهد.
- به طور استثنای، در موضع اورژانس که اقدام درمانی در اسرع وقت برای حفظ زندگی مددجو/ بیمار ضروری است، بدون رضایت بیمار اقدامات لازم را شروع کند.
- در شرایطی که مددجو/ بیمار قادر به اعلام رضایت نبوده، اطلاع از خواسته وی نیز امکان پذیر نباشد، براساس استانداردهای موجود و با در نظر گرفتن مصلحت مددجو/ بیمار، مناسب‌ترین اقدام را برای او انجام دهد.
- برای بی‌خطربودن مداخلات پرستاری احتیاطات لازم را بکار بندد و در موارد لازم این موضوع را با سایر اعضای تیم سلامت به مشورت گذارد.
- کلیه اطلاعاتی که در حین فرایند مراقبتی به دست آورده یا در اختیار او قرار می‌گیرد، را سرّ حرفه‌ای تلقی کند و مگر در موارد مجاز، بدون رضایت مددجو/ بیمار در اختیار دیگران قرار ندهد.

- اطلاعات درمانی مددجو/ بیمار را تنها برای اهداف مرتبط با سلامت (درمان، پژوهش) و درجهت منافع بیمار مورد استفاده قرار دهد.
 - همچنین مددجو/ بیمار را مطلع کند که ممکن است بخشی از اطلاعات پرونده با سایر اعضاء تیم درمان جهت مشاوره درمانی در میان گذاشته شود.
 - در مواردی که از اطلاعات مددجو/ بیمار در زمینه‌های تحقیقاتی و آموزشی استفاده می‌شود باید با کسب رضایت وی بوده و انتشار اطلاعات بدون درج نام یا هرنشانی منجر به شناسایی، صورت گیرد.
 - هنگام انجام هر مداخله پرستاری، به حریم خصوصی مددجو/ بیمار احترام بگذارد.
 - در موارد عدم امکان خدمت رسانی ایده‌آل تازمان برقراری برنامه جدید درمانی ارائه مراقبت را در بهترین سطح از توانایی ادامه دهد.
 - در شرایط اورژانس خارج از محیط کار نیز به ارائه مراقبت از بیمار یا مصدوم بپردازد.
 - در صورت نارضایتی مددجو/ بیمار یا بروز مشکل، حقوقی برای تغییر پرستار مسئول یا سایر مراقبان و درمانگران را محترم شمرده، در حادامکان در جلب رضایت مددجو/ بیمار تلاش کند.
 - در صورت اطلاع از موارد عدم رعایت استانداردهای مراقبتی، به مقام مسئولی که اختیار کافی برای اصلاح شرایط داشته باشد اطلاع دهد.
 - هرگونه اعتراض و مشکل بیمار را به مسئول بخش گزارش دهد.
 - از انجام اقداماتی که مستلزم زیر پاگذاردن اصول اخلاقی، قانونی و شرعی باشد حتی در صورت درخواست بیمار پرهیز کند.
 - در بیمارانی که روزهای پایانی حیات را سپری می‌کنند، برای پذیرش واقعیت و برنامه ریزی مناسب برای برآوردن خواسته‌های بیمار، از جمله انجام اعمال مذهبی یا ثبت وصیت، کمک و همکاری کند.
- ۴. پرستار و همکاران تیم درمانی**
- پرستار باید:
- با اعضای تیم سلامت، مددجو/ بیمار و خانواده وی، در راستای ارائه مؤثرتر و بهتر مداخلات پرستاری، همکاری و مشارکت کند.
 - مددجو/ بیمار یا تصمیم گیرنده جایگزین را در اتخاذ تصمیمات درمورد مداخلات پرستاری مشارکت دهد.
 - دانش و تجربه حرفه‌ای خود را با سایر همکاران در میان گذارد.
 - با تیم درمان ارتباط متقابل مبتنی بر اعتماد برقرار کند.
 - با سایر پرستاران، استاید و دانشجویان برخورد و رفتاری توأم با احترام داشته باشد.
 - در صورت بروز هرگونه تعارض منافع در هنگام مراقبت از مددجو/ بیمار، با اولویت حفظ حقوق مددجو/ بیمار، آن را با همکاران ارشد و مسئولین خود مطرح و چاره جویی کند.

با سطوح مختلف حرفه‌ای، از جمله سرپرستار، سرپرستار ناظر، مدیر پرستاری و رئسای بخش، ارتباط حرفه‌ای توأم با احترام‌متقابل برقرار کند.

- در صورت مواجهه با هر نوع چالش اخلاقی برای تصمیم‌گیری با کمیته اخلاق بیمارستان مشورت کند.
- مدیر پرستاری باید:

 - در تمامی ابعاد حرفه‌ای برای سایر پرستاران به عنوان الگو عمل کند.
 - حداکثر تلاش خود را درجهت کسب اطمینان از انتقال اطلاعات لازم قانونی و اخلاقی به همکاران پرستار انجام دهد.
 - شرایط لازم برای شرکت پرستاران در دوره‌های آموزش مداوم را فراهم کند.
 - به منظور حل معضلات اخلاقی حین مداخلات پرستاری در صورت نیاز از مشورت افراد متخصص در زمینه اخلاق حرفه‌ای استفاده کند.
 - بر اساس سلسله مراتب در راستای منافع مددجو/ بیمار همپای دیگر همکاران تلاش کند.
 - با هدف ارتقای کیفیت خدمات، حداکثر تلاش خود را درجهت حفظ فضای مناسب کاری و افزایش انگیزه حرفه‌ای پرستاران به انجام رساند.

در فرایند ارزشیابی و ارتقای حرفه‌ای پرستاران، ضمن رعایت استانداردهای حرفه‌ای و اصول اخلاق پرستاری، در مجموعه خود منصفانه عمل کند.

۵. پرستار، آموزش و پژوهش

- مدرس پرستاری باید بیشترین تلاش خود را درجهت آگاه‌بودن از دانش روز و ارتقاء دانش و عملکرد اخلاقی خود به عمل آورد.
- رابطه استاد و دانشجو در محیط‌های علمی، آموزشی و تحقیقاتی، باید مبتنی بر شأن و اخلاق حرفه‌ای توأم با احترام باشد.
- مدرس پرستاری باید در راستای ارتقاء دانش و مهارت دانشجویان و ارتقاء عملکرد اخلاقی و حرفه‌ای آنان تلاش کند.
- در موارد استفاده‌های بیمار در آموزش دانشجویان، حقوق بیمار و ملاحظات اخلاقی مرتبط، باید به طور دقیق و کامل رعایت شود.
- در صورت عدم همکاری مددجو/ بیمار یا خانواده وی در آموزش دانشجو، نباید روند ارائه خدمات به او تحت تاثیر قرار گیرد.
- در راستای ارتقاء خدمات سلامت، کیفیت دوره‌های آموزشی پرستاران، راهنمایها و استانداردهای موجود، باید به طور مستمر مورد بررسی و بازنگری قرار گیرد.

در صورت فعالیت در حوزه پژوهش، پرستار باید ضمن گذراندن دوره‌های آموزشی لازم، از اصول و قواعد پژوهش مطلع و با راهنمایی اخلاق در پژوهش عمومی و اختصاصی کشوری آشنا و به آن‌ها ملتزم باشد.

- پرستار باید از جایگاه حرفه‌ای خود برای مقاعده کردن مددجو/ بیمار برای شرکت در تحقیق استفاده کند.
- عدم پذیرش مشارکت در تحقیق از سوی بیمار یا خانواده او نباید روند ارائه مداخلات پرستاری را تحت تاثیر قرار دهد.

پرستار بالینی باید برای ارتقاء مهارت‌ها و ظرفیت‌های بالینی دانشجویان پرستاری و مامایی تلاش کند.

۶. خودآزمایی

۱. در کلیه مراحل مراقبت اعم از تشخیصی و درمانی باید به حریم خصوصی بیمار احترام گذاشته شود.

ب) غلط

الف) صحیح

۲. کدام گزینه در ارتباط با منشور حقوق بیمار صحیح نمی باشد.

الف) نحوه دسترسی به پزشک معالج و اعضای اصلی گروه پزشکی در طول درمان مربوط به انتخاب و تصمیم گیری آزادانه می باشد.

ب) کلیه اقداماتی که ماهیت پژوهشی دارند از محتوای اطلاعات مطلوب می باشد.

ج) شرکت یا عدم شرکت در هر گونه پژوهش مربوط به حق انتخاب و تصمیم گیری آزادانه می باشد.

د) بیمار حق دارد در مراحل تشخیصی از جمله معاینات، فرد معتمد خود را همراه داشته باشد مربوط به احترام به حریم خصوصی.

۳. کدام گزینه درست می باشد؟

الف) تأمین دسترسی جامعه به این مستندات از طریق نسخه های سخت و نرم مربوط به روش ارزیابی اختصاصی است.

ب) تأمین دسترسی جامعه به این مستندات از طریق نسخه های سخت و نرم مربوط به روش تضمین اختصاصی است

ج) طراحی و اجرای برنامه های آموزش مربوط به روش ارزیابی اختصاصی است.

د) تعیین میزان بهره مندی مردم از خدمات و برنامه های نظام ارائه خدمات مربوط به روش تضمین اختصاصی است.

۴. کدام گزینه مربوط به ارائه خدمات سلامت در حدم طلوب نمی باشد؟

الف) بر پایه صفات، انصاف، ادب و همراه با مهریانی باشد.

ب) مبتنی بر برتری منافع بیمار باشد.

ج) مبتنی بر پژوهشی باشد.

۵. کدام گزینه از عوامل اختلال در دریافت خدمات نمی باشد؟

الف) بی اعتمادی خدمتگیر.

ب) سهل آنگاری.

ج) محدودیت دانش و مهارت خدمتگیر.

د) تعویض خدمتگر مسئول.

۷. پاسخنامه

۱. الف

۲. الف

۳. ب

۴. ج

۵. ج

۸. کلیدواژگان

Health Care Team	تیم بهداشتی درمانی
Patients' Satisfaction	رضایتمندی
Ethical codes	کدهای اخلاقی
Patients' Bill of Right	منشور حقوق بیمار

۹. منابع

۱. International Council of Nurses. The ICN Code of Ethics for Nurses. Available from: www.icn.ch/icncode.pdf.
۲. Australian Nursing and Midwifery Council. Code of Ethics for Nurses in Australia. Available from: http://www.qnc.qld.gov.au/upload/pdfs/practice_standards/ANMC_Code_of_ethics_for_nurses_in_Australia.pdf
۳. American Nurses Association. Code of Ethics for Nurses with Interpretive Statements. Available from: <http://nursingworld.org/mods/mod58/c ode.pdf>.
۴. Butts. J, Rich. K. (۲۰۰۵). Nursing Ethics. ۲ed. Jones & Bartlett. London. pp: ۱۷- ۵۵.
۵. The Nursing and Midwifery Council. The NMC code of professional conduct: standards for conduct. Available from: <http://www.nmcuk.org/Framedisplay.aspx?documentID=۲۰۱>
۶. Canadian Nurse Association. Code of Ethics for Registered Nurse. Available from: http://www.cna-nurses.ca/cna/documents/pdf/publications/CodeofEthics_۲۰۰۸_e.pdf
۷. The Nursing Council of Hong Kong. Code of Professional Conduct and Code of Ethics for Nurses in Hong Kong. Available from: www.nchhk.org.hk/conduct/conduct_eng.doc
۸. Larijani. B, Zahedi. F. (۲۰۰۷). Medical Ethics Activities and Plans in Iran at a Glance. Iran J Allergy Asthma Immunol. ۶(Suppl): ۱-۴ and ethics.
۹. Sanjari.M, Zahedi.F, Larijani.B.(۲۰۰۸). Ethical Codes of Nursing and the Practical Necessity in Iran. Iranian J Publ Health. A supplementary issue on Bioethics. Vol, ۳۷. No, ۱. Pp .۲۲-۲۷ .
۱۰. میرزابیگی، غ. سالمی، ص. سنجرجی، م. (۱۳۸۶). استانداردهای حرفه‌ای پرستاری. تهران: انتشارات سازمان نظام پرستاری کل کشور.
۱۱. کتاب مرجع استانداردهای خدمات پرستاری. سازمان نظام پرستاری کل کشور. ۱۳۸۵
۱۲. قراملکی، فرامرز. (۱۳۸۹). اخلاق کاربردی در ایران و اسلام. تهران: نشر پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی.
۱۳. لاریجانی، ب. (۱۳۸۳). پژوهش و ملاحظات اخلاقی. تهران: نشر برای فردا. جلد اول.
۱۴. جولاوی، س. بخشنده، ب. محمدابراهیم، م. (۱۳۸۹). کدهای اخلاق پرستاری در ایران: گزارش بخشی از یک مطالعه اقدام پژوهی. مجله اخلاق و تاریخ پزشکی. دوره سوم. شماره ۲. ص ۴۵-۵۳.
۱۵. چودین (۱۳۷۳). اخلاق در پرستاری (مجموعه کتابهای اخلاق پزشکی). ترجمه بلیغ . تهران: انتشارات مرکز مطالعات و تحقیقات پزشکی. ص ۱۱۵-۱۰۱
۱۶. باندمن، ال. باندمن، ب. (۱۳۷۵). اخلاق پرستاری در طول زندگی. ترجمه علیزاده. تهران: انتشارات بشری. ص ۱۶۲-۱۴۷

۱۷. معماریان، ر. صلصالی، م. ونکی، ز. احمدی، ف. حاجیزاده، ا. (۱۳۸۵). عوامل مؤثر در فرآیند کسب صلاحیت بالینی در پرستاری. مجله

علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی زنجان. دوره ۱۴. شماره ۵۶. ص ۴۹-۴۰.

۱۸. تفاق، م. نیکبخت نصرآبادی، ع. مهران، ع. دین محمدی، ن. (۱۳۸۳) بررسی میزان رعایت اخلاق حرفه‌ای در اجرای دستورات دارویی توسط

پرستاران. فصلنامه حیات. سال دهم. شماره ۲۳. ص ۷۷-۸۵.

"پایان دوره آموزشی"